

Una carrossa en forma de carabassa

ENRIC LLUCH

Il·lustracions de Mercè Arànega

**Una carrossa en forma
de carabassa**

ENRIC LLUCH

Una carrossa en forma de carabassa

Il·lustracions de Mercè Arànega

marjal

© Text: Enric Lluch, 2023
© Il·lustracions: Mercè Arànega, 2023

© Ed. Val.: Marjal, 2023
C. Baix Vinalopó, 1
46920 Mislata (València)
www.edebe.com

Directora de Publicacions: Reina Duarte
Editora de Literatura Infantil: Elisenda Vergés-Bo
Disseny de la col·lecció: Book & Look

1a edició, febrer 2023

ISBN: 978-84-8348-611-5
Dipòsit legal: B. 16031-2022
Imprès a Espanya
Printed in Spain

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 917 021 970 / 932 720 445).

Índex

1. La carrossa	7
2. La tia Eugènia	11
3. L'oncle Eladi.....	15
4. Les coses molt importants.....	19
5. Ma mare.....	25
6. Els calcetins de futbolista.....	31
7. El quadern dels dibuixos	37
8. El hámster blanc.....	45
9. El iaio	53
10. Mon pare.....	61
11. El nou món de mon pare	67
12. Més coses importants.....	73

1

La carrossa

Va succeir un dia del mes de juny, al migdia.

Joanet tornava de l'escola quan va veure els oncles i les ties a la porta de sa casa.

Quasi de seguida, va advertir la presència de la carrossa màgica. Era la carrossa en forma de carabassa, tirada per dos cavalls marrons, que sempre apareixia per a llevar-li les coses que més volia.

L'oncle Emili segurament no la va veure (sa mare li havia contat que les persones majors no podien veure-la) perquè va tra-

vessar el carrer com si res, es va acostar a Joanet i li va dir:

—El iaio ens ha deixat.

El xiquet, sense parar de mirar la carrossa, va preguntar:

—Què ens ha deixat?

L'oncle es va escurar la veu, va posar una manassa sobre el cap de Joanet i va parlar amb veu molt solemne:

—Vull dir que el iaio s'ha mort.

Aleshores va succeir. El iaio va eixir de casa, va fer quatre salts curts sobre l'asfalt del carrer i es va colar dins de la carrossa. De seguida, els cavalls marrons es van posar en marxa i la carrossa en forma de carabassa va desaparèixer carrer a dalt fins a perdre's entre els plecs de l'aire, per damunt de les finques més altes del carrer Major.

Els veïns van mirar el xiquet com si volgueren veure'l i no veure'l alhora.

La veïna del segon, que es deia Isabel, va murmurar quasi en un sospir:

—Quina pena! Mira que el senyor Maties s'estimava el seu net.

El veí del tercer, que era fuster i tenia una furgoneta pintada de blau, va afegir:

—I el xiquet? Estava boig pel seu iaio.

La veïna del quart es va passar les mans pels cabells abans de dir entre sanglots:

—Pobre xiquet i pobre senyor Maties.

El senyor Maties era el iaio de Joanet.